

Komentáre k čítaniam ✘ 2. pôstna nedeľa C

(ku komentárom je vhodné použiť aj text Svätého Písma)

Záblesky slávy

Prvé čítanie (Gen 15,5-12,17-18):

Snáď niet človeka, ktorý by bol videl Božiu tvár a ostal by pri živote. Boh však ľuďom často ukazoval veci, na ktorých bolo možné vidieť jeho božský podpis. Dym a oheň sa stali dvoma najčastejšími znakmi jeho prítomnosti. Vidíme ich napríklad v horiacom kre Mojžiša alebo v dymovom mraku slávy, ktorý sa počas dňa vznášal nad Izrealitmi putujúcimi púšťou, alebo v ohnivom stĺpe, ktorý putoval nad nimi v noci. Vidíme ich na vrchu Sinaj pri odovzdávaní Desatora a taktiež na vrchu pri Ježišovom premení. Nehmotná prítomnosť týchto dvoch elementov v nás prebúda volanie k tajomstvu a k prítomnosti Boha, ktorá je i nie je hmatateľná.

Aj Abram sa dnes po prvýkrát stretá s Pánom. Možno dymiaca pec ho dusila a rozpálená pochodeň spaľovala jeho pokožku, keď sa k nemu nepríjemne priblížili. No on aj tak vedel, že Boh je mocný, tajomný a nie je ani trocha nebezpečný. Nateraz mu stačilo vedieť, že tento veľký, tajomný Boh prichádza, aby s ním vyjednával o akomsi obchode a že jediný, kto z tohto obchodu bude mať všetky výhody bude on, Abram.

Druhé čítanie (Fil 3,17-4,1):

Máme na výber: buď budeme napodobňovať spôsoby učeníctva, alebo spôsoby sveta. Buď prijmem Ježiša ako svojho Pána, ako svoju slávu v láske a ako svoju odvahu, ktorá sa nám ukázala na kríži, alebo sa rozhodneme zhotovovať si sami svojich bohov a nachádzať slávu vo svojich vlastných úspechoch.

Všetko to bude závisieť od toho, čo chceme: buď sa spasit' sami alebo dovoliť moci kríža, aby nás spasila ona. Ak sme úprimní, myslím, že väčšina z nás dá prednosť tomu prvému, spásu svojimi vlastnými silami. Toto si totiž od nás nežiada žiaden veľký skutok viery, iba usilovnú snahu byť vo všetkom jednotka. No takto žiaľ potom veľkú časť svojho života prežijeme iba v pude sebazáchovy a v zúfalej ochrane zdrojov, ktoré máme k dispozícii: zdravia, vzhľad a svojho obrazu. Ako keby nám nedošlo, že aj tak zomrieme. No práve vo svetle tejto svojej smrteľnosti – čo mnohí z nás nikdy neprijmeme – nám kríž ponúka jednoznačne omnoho viacej možností k spásu, než si ich dokážeme vytvoriť my sami.

Evanjelium:

V jednej chvíli je to ich priateľ a učiteľ. V ďalšej začne tak žiarit', že ho sotva vidia. A čo vidia, je na nich priveľa: vedľa Ježiša stojí Mojžiš, veľký zákonodarca a Eliáš, veľký prorok! Peter, vždy muž činu, sa snaží byť užitočný. No do jeho reči vstupuje hlas, ktorý je ešte ohromujúcejší, než tie tri osobnosti stojace pred ním. A to učeníkov už celkom premôže. Opustí ich odvaha a oni sa schúlia k zemi.

Môžeme ich viniť? Každý jeden z nás, aj keď nie sme priamymi účastníkmi premenenia, sme často rovnako zmätení z dotykov, ktorými Boh vstupuje občas aj do nášho života. A že Boh do nášho života vstupuje, o tom nepochybujeme! Len v tej chvíli nemusíme mať hneď dojem, že to bol Boh. No keď všetko prehmi a my sa pohneme ďalej, odtlačky stôp v piesku nám jasne prezradia, kto to vlastne bol medzi nami. Naučíš sa rozpoznať ho?

Otázky na uvažovanie

- Kedy si zažil naposledy vo svojom živote „blížnosť Božia“? Čo si sa tam dozvedel, čomu si sa naučil?
- Koľko času tráviš službou svojmu bruchu, ako Píše Pavol? Koľko času tráviš službou Pánovi?
- Kde a kedy si najviac vnímavý na Božiu prítomnosť?

Činná odozva

Posviet' si na „boha svojho brucha“. Povedz mu aspoň raz za deň „nie“. Namiesto toho sa rozhodni pomodliť alebo poslúžiť niekomu, kto to potrebuje.